Nr 1. Kielce, dnia 25 stycznia 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego": Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego".

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

ADMINISTRACJA

prosi o odnowienie prenumeraty Dziennika Urzędowego za rok 1927, którą należy wpłacać do najbliższych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na dział II § 7 budżetu dochodowego Min. Spraw Wewnętrznych i kwity kasowe nadsyłac do Administracji. Urzędy, prenumerujące Dziennik Urzędowy za pośrednictwem Starostw, zechcą nadsyłać kwity kasowe do właściwego Starostwa.

TREŚĆ. **Dział urzędowy:** Rozporządzenia i okólniki. Str.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
Pr. 5322.

Kielce, dn. 19 listopada 1926 r.

Przedmiot: *Teoretyczne i praktyczne szkolenie urzędników w Starostwach.*

OKÓLNIK Nr 78.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Okólnikiem z dnia 18 października 1926 r. L. Pr. 4697/26, zwróciłem już uwagę Panów Starostów na konieczność szkolenia młodych sił, przydzielonych do Starostw w charakterze praktykantów. Wyniki kilku ostatnich egzaminów na stanowiska w państwowej służbie administracyjnej, jak również sprawozdania lustracyjne Inspektora Starostw, utwierdzają mnie w przekonaniu, że stopień zaznajomienia ogółu urzędników Starostw z przepisami prawnymi, oraz ich interpretacją stoi stosunkowo bardzo jeszcze na niskim poziomie i że Panowie Starostowie nie wykazują dostatecznego zainteresowania się kwestją teoretycznego i praktycznego wyszkolenia podległego im personelu.

Stan ten zaobserwowało również Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i reskryptem z dnia 2 września 1926 r. Nr OJ. 2518/26 zarządziło, by każdy z Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego zauważywszy przy załatwianiu spraw należących do jego zakresu działania, że orzeczenie, zarządzenie lub sprawozdanie władzy administracyjnej I-ej instancji dowodzi nieznajomości obowiązujących przepisów, rażącego pomijania powoływania podstawy prawnej i t. p., zawiawiadomił o tem Inspektora Starostw, który zebrany tą drogą materjał zużytkuje odpowiednio przy lustracji danego Urzędu.

Z uwagi na to, że dokładna znajomość obowiązujących ustaw i rozporządzeń oraz okólników władz przełożonych jest nietylko podstawą zasady praworządności w administracji, lecz także w znacznej mierze może się przyczynić do usprawnienia administracji i uproszczenia urzędowania, zarządzam co następuje:

1) Zgodnie z postanowieniami ustępu 2-go, art. 9 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymcz. organizacji powiat. władz admin. I-ej instancji (Dz. Ust. Nr 90, poz. 489) i okólnika M. S. Wewn. Nr 231, z dnia 22 kwietnia 1919 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 32, poz. 403), według których do obowiązków Starostów należy między innymi również pouczanie i szkolenie podwładnego im personelu Starostwa, należy przynajmniej raz w miesiącu zwoływać specjalne konferencje urzędników Starostwa i to osobno referendarskich i osobno kancelaryjnych. Na konferencjach tych będzie pan Starosta informował i pouczał personel urzędniczy przez odczytywanie im i wyjaśnianie ustaw i rozporządzeń, tudzież okólników i zarządzeń władz przełożonych, mających w urzędowaniu Starostwa częstsze zastosowanie.

Objaśnianie obowiązujących przepisów winno być poglądowe i opierać się o ile możnośei na zaobserwowanych przykładach. Do tego celu posłużą przedewszystkiem akta konkretnych spraw, znajdujące się w Starostwie, ważniejsze decyzje wyższej instancji w sprawie odwołań od orzeczeń Starostwa, wyjaśnienia władzy przełożonej w wątpliwych kwestjach i t. p.

Byłoby bardzo pożądane, by poszczególni urzędnicy zbierali materjały, nadające się do omówienia na tych konferencjach i referowali na nich ważniejsze sprawy.

Konferencje powyższe mają oczywiście charakter wyłącznie informacyjny, niedopuszczalne są zatem jakiekolwiek uchwały lub głosowania.

Przedmiotem konferencji tych winny być również sprawy natury ogólnej, odnoszące się do organizacji urzędu, podziału czynności, uproszczenia urzędowania i tp.

2) Dzienniki Ustaw, Monitor P. i Dzienniki Urzędowe winny być skompletowane i łatwo dostępne dla urzędników. W tym celu należy przechowywać je w osobnej szafie pod nadzorem naczelnika kancelarji, który będzie wydawał urzędnikom egzemplarze roczników, względnie pojedyńcze numery wymienionych wydawnictw urzędowych, za pozostawieniem karty zastępczej. W szafie tej winny być przechowywane również wszelkie dzieła fachowe i pomocnicze, stanowiące własność Starostwa i jako takie wpisane do inwentarza.

Nadchodzące do Starostwa numery Dziennika Ustaw, Monitora i Dzienników Urzędowych, należy dać do przeczytania wszystkim urzędnikom referendarskim, poczem przechować je w powyższej szafie, stanowiącej bibljotekę Starostwa. Fakt przeczytania dotyczącego numeru i za-

znajomienia się z jego treścią, winni urzędnicy stwierdzać swym podpisem na kartce, doczepionej do egzemplarza dotyczącego wydawnictwa.

Po upływie ruku, względnie pół roku, należy powyższe wydawnictwa urzędowe odesłać do Urzędu Wojewódzkiego do oprawy i w ten sposób zapobiegać zagubieniu się pojedyńczych ich numerów.

3) Oprócz ułatwienia urzędnikom korzystania z wydawnictw pod 2) wymienionych, należy zarządzić i dopilnować, by urzędnicy posiadali zebrane i skompletowane wszystkie okólniki, odnoszące się do spraw im przydzielonych i zawierające pewne obowiązujące normy.

W myśl niniejszego zarządzenia wewnętrznego Nr 14 z dnia 6 maja 1924 r. L. Pr. 2730/1/I okólniki tego rodzaju oznaczone są bieżącymi numerami ewidencji okólników i wysyłane do Starostw w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla zbioru okólników, drugi zaś dla użytku danego referenta.

Zarządzenie powyższe zastosowano w praktyce w ten sposób, że egzemplarze przeznaczone dla zbioru okólników znajdują się w przechowaniu u naczelnika kancelarji (§ 26 instrukcji biurowej) i faktycznie nikt z nich nie korzysta, natomiast drugie egzemplarze, przeznaczone dla użytku referentów przechodzą przez dziennik korespondencji i po załatwieniu dostają się z reguły do składnicy, razem ze zwojem akt w danym przedmiocie i referent nie ma ich pod ręką.

Celem uniknięcia tego zarządzam równocześnie, by wszystkie okólniki Urzędu Wojewódzkiego, zawierające normy obowiązujące na przyszłość i oznaczone bieżącymi numerami ewidencji okólników, wysyłane były do Starostw w 3-ch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest do normalnego załatwiania i przechodzi przez dziennik korespondencji, drugi egzemplarz wyjmuje naczelnik kancelarji przy otwieraniu poczty i składa go w ogólnym zbiorze okólników, w porządku chronologicznym, wreszcie 3-ci egzemplarz otrzyma właściwy referent, wraz z egzemplarzem zaprezentowanym i przeznaczony jest do podręcznego użytku referenta.

Dla okólników, przeznaczonych do ogólnego zbioru winien naczelnik kancelarji prowadzić skorowidz według wzoru 27 instrukcji biurowej, okólniki zaś przechowywać w szafie, przeznaczonej na bibljotekę.

Prowadzenie wykazu według wzoru 26, jako zbędny uchylam.

Referenci winni otrzymane okólniki przechowywać w okładkach osobnych dla każdego rodzaju spraw i to w ten sposób, by przy ewentualnym nowym podziale referatów, było możliwe wyłączenie zbioru okólników, odnoszących się do pewnych przedmiotów i wręczenie ich innemu referentowi, któremu te sprawy przydzielono. Np. okólniki w referacie bezpieczeństwa publicznego winny być układane dla każdego rodzaju spraw w osobnych teczkach, a za tem osobno dla spraw policji p., dla spraw nadzoru nad obcymi, dla spraw stowarzyszeń i związków, dla spraw zgromadzeń i wieców publ., dla spraw paszportów zagranicznych, dowodów osobistych, kart na broń i t. d.

Podobnie winny być układane okólniki w referacie ewidencji i ruchu ludności (księgi ludności, księgi stanu cywilnego, sprawy obywatelstwa i przynależności, sprawy przesiedleń i t. p.).

Wobec powyższego, każdy z referentów Starostwa jest odpowiedzialny za całość otrzymanych do podręcznego użytku okólników i przechowywać je winien pod zamknięciem.

Celem zapobieżenia zagubieniu poszczególnych egzemplarzy okólników do podręcznego użytku, wskazanem jest okólniki powyższe zeszywać lub sklejać do zbiorów według materji.

4) Dalszym sposobem szkolenia urzędników jest wszechstronne kontrolowanie załatwień referendarskich przy aprobacie i omawianie z referentem dostrzeżonych niedokładności lub mylnego stosowania obowiązujących przepisów.

Przy kontroli sposobu załatwiania w jednem ze Starostw podań o zezwolenie na zawieranie małżeństw przez mężczyzn, podlegających obowiązkowi służby wojskowej, Inspektor Starostw stwierdził rażące uchybienia w sposobie traktowania tych spraw. I tak w jednym wypadku podanie interesowanego z rocznika 1905 przesłano w lutym 1925 r. do urzędu gminnego, celem zawiadomienia petenta, że do zawarcia małżeństwa nie potrzebuje żadnego zezwolenia, co jest sprzeczne z postanowieniem § 545 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obowiązku służby wojskowej.

W innym wypadku podanie odesłano odręcznie do Magistratu, celem wezwania petenta do dołączenia „wymaganych załączników". Wykonanie tego Magistrat poruczył swemu woźnemu, który po zanotowaniu na akcie ołówkiem, że stronie ogłosił treść pisma Starostwa i że strona odmówiła podpisu, oddał akt referentowi Magistratu, poczem Magistrat zwrócił go Starostwu „po uskutecznieniu". Ponieważ strona wymaganych załączników nie dostarczyła, referent Starostwa złożył prośbę do akt. Załatwienie to jest nieżyciowe i bezmyślne, gdyż jeżeli nawet woźny Magistratu zawiadomił stronę o potrzebie uzupełnienia podania, to z pewnością ani jeden, ani drugi nie wiedział, o jakie dokumenty chodzi.

Podobne załatwienia niewątpliwie nie miałyby miejsca, gdyby Starosta wnikał w treść załatwień referentów, za które jest przecież odpowiedzialny i odpowiednio ich pouczał.

Oczekując od Panów Starostów ścisłego przestrzegania powyższych zarządzeń zauważam, że są one dalszym ciągiem mego okólnika z 18/10 1926 r. L. Pr. 4697/26 w sprawie sposobu urzędowania i organizacji pracy, zmierzającego do usprawnienia administracji i do połączenia praworządności z celowością załatwień.

Z niniejszem zarządzeniem należy dokładnie zaznajomić wszystkich urzędników Starostwa.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
B. P. 9/188/I.
Kielce, dn. 19 listopada 1926 r.

Przedmiot: *Zezwolenia na kwesty instytucjom religijnym.*

OKÓLNIK Nr 79.
Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

W ostatnich czasach do władz administracyjnych często zwracają się różne instytucje o charakterze religijnym z prośbami o zezwolenie na urządzenie kwesty.

W celu uniknięcia możliwych wypadków nadużycia zaufania władz i społeczeństwa pod osłoną tegoż religijnego charakteru, polecam Panu Staroście na przyszłość przy wydawaniu zezwoleń na kwesty instytucjom o charakterze religijnym, jako to: zgromadzeniom zakonnym, bractwom i t. p. — bezwarunkowo zasięgać uprzednio opinji odnośnej Kurji diecezjalnej.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
RW. 3883/1/II.
Kielce, dn. 16 listopada 1926 r.

Przedmiot: *Transporty bydła rogatego — wypasanie.*

OKÓLNIK Nr 80.
Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Najważniejszym czynnikiem rozpowszechniania zarazy płucnej są pozostawione bez należytego nadzoru sanitarno-weterynaryjnego handlowe transporty bydła rogatego, do których należy również zaliczyć bydło rogate skupywane lub przyjmowane w jesieni od rzeźników i handlarzy przez właścicieli gorzelni i rolników produkujących znaczne ilości okopowych, celem wypasu na rzeź odpadkami produkcji buraczanej i kartoflanej.

Mając na uwadze powyższe, polecam Panom wzorem lat ubiegłych zarządzić nadzór sanitarno-weterynaryjny nad wszystkimi transportami bydła rogatego, które zostały lub mają być sformowane na wypas kartoflami, burakami lub ich odpadkami, celem wyprodukowania wartościowego i cennego materjału rzeźnego.

Stosownie do tego nadzoru właściciele opasów i rolnicy przyjmujący bydło rogate na wypas winni wogóle stosować się do rozporządzenia Urzędu Wojewódzkiego L. RW. 3376/1/II z dnia 29 września 1926 roku, a w szczególności:

a) Wszystkie sztuki przeznaczone na wypas winny być zakupione w stanie zdrowym na wygląd o ile możności na targowicach zw. tut. Województwa, pozostających pod nadzorem wykwalifikowanych oglądaczy.

b) zakupione lub przyjęte na wypas sztuki mają być kryte prawidłowemi i nieprzedawnionemi świadectwami pochodzenia, oraz powinny być umieszczone na okres wypasu w oddzielnych budynkach, nie mających styczności z oborą hodowlaną właściciela i służby folwarcznej.

c) Właściciele i dzierżawcy folwarków, oraz inne osoby, specjalnie zatrudnione produkowaniem opasów, winni zawiadamiać Starostwo niezwłocznie o sformowaniu, lub przyjęciu od rzeźników albo handlarzy na wypas transportu bydła rogatego, celem obejrzenia go i zbadania stanu zdrowia przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. Nadto osoby powyższe mają zawiadamiać Starostwo o każdym wypadku wzbudzającym podejrzenie choroby zaraźliwej.

d) Powiatowy lekarz weterynaryjny powinien być niezwłocznie delegowany do obejrzenia opasów po otrzymaniu przez Starostwo zawiadomienia o sformowaniu transportu bydła na opas, lub stwierdzenia podejrzanego wypadku choroby zaraźliwej, a nadto mieć urzędową kontrolę sanitarno - weterynaryjną nad zaregestrowanym transportem przez okres jego wypasu.

e) Odnośnie transportu sztuk opasowych obowiązuje okólnik Nr 71 i rozporządzenie tut. Urzędu Wojewódzkiego L. Rw. 3376/1/II z dnia 1 X 1926 r.

f) Rozporządzenie niniejsze ma na oku transporty sformowane z bydła skupywanego dla wypasu w rozmaitych miejscowościach, a nie dotyczy sztuk wybrakowanych na opas z pośród bydła własnego chowu.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Wojewoda Kielecki.
B. P. 2/124/I.
Kielce, dnia 26 XI 1926 r.

Przedmiot: *Bezpłatne paszporty zagraniczne dla osób powołanych z zagranicy do służby wojskowej.*

OKÓLNIK Nr 83.
Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewn. okólnikiem Nr 133 z dnia 9 XI 1926 roku w uzupełnieniu okólnika swego Nr 104 z dnia 6 X 1926 r., intymowanego Panom Starostom reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 24 X 1926 roku L. Ad. 14990 i po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, upoważniło aż do odwołania władze administracyjne I instancji w myśl § 8 rozporządzenia z dnia 22 XII 1925 roku (Dz. U. Nr 133, poz. 949) do wydawania osobom powołanym z zagranicy do służby w wojsku stałem, na ćwiczenia rezerwy i t. p. bezpłatnych paszportów na powrót do miejsca swego poprzedniego zamieszkania zagranicą.

Powyższe podaję do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: *Boczar.*

Urząd Wojewódzki w Kielcach.
(Okręgowa Dyrekcja Robót Publ.)
Nr III-3441/26.

Kielce, d. 9 XII 1926.

Przedmiot: *Przeprowadzanie remontów w budynkach państwowych przez funkcjonarjuszów państw. i lokatorów prywatnych.*

OKÓLNIK Nr 88.

Do wszystkich Urzędów i Instytucyj administrujących bezpośrednio nieruchomościami państwowemi z tytułu użytkowania tychże nieruchomości, oraz do PP. Intendentów gmachów państw.

Ponieważ zachodzą wypadki, że funkcjonarjusze państwowi, względnie lokatorzy prywatni w przydzielonych lub wynajętych im mieszkaniach w gmachach państwowych wykonywują różne roboty remontowe bez uzyskania przedtem ze strony Urzędu Wojew. specjalnego zezwolenia i omówienia sprawy sfinansowania tych robót, a następnie, stawiając Skarb Państwa wobec faktów dokonanych, występują do Urzędu Wojew. o zwrot kosztów, lub o zaliczenie ich na poczet czynszów przypadających za użytkowane mieszkania, — przeto na podstawie decyzji Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 5 listopada 1926 r. Nr IX-Z-2528/26 Urząd Wojewódzki zawiadamia, że nie będzie uwzględniał reklamacyj, zgłaszanych po fakcie dokonanym, o zwrot kosztów robót remontowych, wykonanych bez poprzedniego zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę:
Krug, Dyrektor Robót Publicznych.

Urząd Wojewódzki w Kielcach.
(Okręgowa Dyrekcja Robót Publ.)
Nr II-6043.

Kielce, d. 15 XII 1926.

Przedmiot: *Ustalenie sieci dróg wodnych.*

OKÓLNIK Nr 92.

Do wszystkich Wydziałów Powiatowych (Zarządów Drogowych).

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 18 listopada 1926 roku Nr XII-950 Urząd Wojewódzki zawiadamia, że postanowienie zawarte w ustępie 2-gim p. 10 Okólnika Ministra Robót Publ. z dnia 18 marca 1921 roku Nr XII-170 (Zbiór ustaw i rozporządzeń drogowych, zebranych przez inż. Nestorowicza, tom I, str. 60 i 61) zmienia się i otrzymuje brzmienie następujące:

„Samorządy gminne ustalą na zasadzie art. 19 Ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r., które drogi gminne mają znaczenie ekonomiczno-komunikacyjne dla całej gminy, oraz które są drogami przeważnie miejscowemi dla poszczególnych wsi, administracji dóbr i t. p.

Podział powyższy, nie naruszający ogólnej zasady pokrywania wydatków na utrzymanie dróg gminnych według art. 19 przytoczonej Ustawy, ma na celu uzasadnienie pociągania poszczególnych wsi, administracji dóbr i t. p. położonych przy drogach ostatniej kategorji do wydatniejszego udziału w kosztach utrzymania tych dróg, aniżeli to będzie miało miejsce na drogach gminnych ogólnego znaczenia“.

Zmianę powyższą należy mieć na uwadze przy ustalaniu sieci dróg gminnych, przy pociąganiu adjacentów do świadczeń na rzecz poszczególnych dróg, wreszcie przy układaniu budżetów na ich utrzymanie.

Za Wojewodę:
Krug, Dyrektor Robót Publicznych.

Urząd Wojewódzki w Kielcach
(Okręgowa Dyrekcja Robót Publ.)
Nr II-6111.

Kielce, d. 15 XII 1926.

Przedmiot: *Inwigilacja samochodów.*

OKÓLNIK Nr 93.

Do wszystkich Starostw wojew. kieleckiego i do Pana Inspektora Starostw.

Z uwagi na to, że właściciele niżej podanych samochodów wyprowadzili się za granicę bez podania gdzie znajdują się ich samochody, przeto zarządza się zwracać baczną uwagę na pojazdy:

1) osobowy Apollo SL—2229,
2) „ Pikolo SL—1589,
3) samochód z numerem rejestr. WŁ—9849,
4) motocykl z numerem KR—5913.

W razie zauważenia któregokolwiek z podanych pojazdów, należy stwierdzić nazwisko i adres właściciela pojazdu, oraz miejsce jego stałego postoju i o tem bezzwłocznie donieść Urzędowi Wojewódzkiemu.

Za Wojewodę:
Krug, Dyrektor Robót Publicznych.

Wojewoda Kielecki.
L. Z. P. 1161/21/I.

Kielce, dnia 11 grudnia 1926 r.

Przedmiot: *Wykonywanie szczepień ochronnych przeciw płonicy przez felczerów.*

OKÓLNIK Nr 94.

Do wszystkich Panów Starostów i Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament V. Służby Zdrowia) w związku z pismem swem z dnia 2 XI. 1926 r. L. ZP. 1161/19/I wyjaśniło reskryptem z dnia 23 XI. 1926 r. Nr Z. O. 7814/26, że felczerzy nie są uprawnieni do wykonywania szczepień ochronnych przeciw płonicy. Zakaz ten znajduje swoje uzasadnienie w art. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U.

Nr 64, poz. 396). Artykuł ten wyodrębnia szczepienia z pojęcia małej chirurgji przez traktowanie ich w oddzielnym ustępie c) tegoż artykułu, taksatywne natomiast wyszczególnienie w tym ustępie jako uprawnienia felczerów szczepienia ospy wyklucza wszystkie inne szczepienia ochronne, a w ich liczbie szczepienia przeciw płonicy, wściekliźnie i t. p.

Art. 3 powołanej ustawy stanowiący, że „udzielanie pomocy leczniczej, nie wchodzącej w zakres uprawnień, ustalonych w art. 2. jest dozwolone felczerom nie inaczej, jak z polecenia, względnie za zgodą i pod kierunkiem oraz odpowiedzialnością lekarza“, również nie może znaleść zastosowania co do szczepień przeciw płonicy, gdyż wykonywanie szczepień ochronnych nie podpada pod pojęcie pomocy leczniczej, przewidzianej tymże artykułem.

Z tych tedy powodów felczerzy nie są uprawnieni do wykonywania samodzielnie lub na zlecenie lekarza szczepień ochronnych prócz szczepienia ospy.

Zakaz ten nie dotyczy korzystania z usług felczerów przy wykonywaniu szczepień w asystencji lekarza.

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: *Dr B. Ostromęcki.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 5761/175/II/26

Kielce, dn. 15/XII. 1926 r.

Przedmiot: *Egzekucja sum asygnowanych osobom prywatnym w kasach skarbowych.*

OKÓLNIK Nr 95.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Zgodnie z postanowieniem p. 2) § 16 Instrukcji o przymusowem ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności skarbowych z dnia 17 maja 1926 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr 15, poz. 168) skarbowe organa egzekucyjne *na obszarze b. zaboru rosyjskiego* mają prawo dokonywania zajęcia w drodze administracyjnej t. j. bez pośrednictwa sądów (wszelkich pretensyj i innych praw u osób trzecich), o ile te pretensje lub prawa nie są hipotecznie zabezpieczone.

Ten środek egzekucyjny uzasadniony jest w art. 18 postanowienia król. z 17. 10 1811 (Dz. Pr. Ks. Warsz. T. 3), w art. 1078, 631 — 640 ustawy postępowania sądow. cywilnego wyd. z 1914 r., wreszcie w art. 5 i 17 rozp. Kom. Gen. Z. W. z 8 III. 1920 r. (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr 22, poz. 544).

Tryb postępowania określony w powołanych przepisach polega na tem, że władza egzekucyjna zawiadamia pisemnie osobę trzecią, określając swój tytuł egzekucyjny, iż zajmuje sumy jakie się od niej dłużnikowi skarbowemu należą, i żąda, aby sum tych nie wydawała. O tem zawiadomić należy równocześnie dłużnika.

Osoby trzecie obowiązane są sum takich nie wydawać dłużnikom.

Dalszy tryb postępowania określają art. 633 — 637 powoł. ustawy.

O ile chodzi o zajęcie sum asygnowanych z kas skarbowych np. z tytułu dostaw dla wojska, ma władza egzekwująca o każdym wypadku zapowiedzenia zawiadomić kasę skarbową, która w mocy post. art. 633 powoł. ustawy obowiązaną jest wstrzymać realizację asygnacji, aż do nowej decyzji.

Jeżeli dostawca (dłużnik) wyraził zgodę na przekazanie asygnowanej sumy na zabezpieczenie pretensji Skarbu, ma kasa skarbowa odebrać od dłużnika pokwitowanie na asygnacji, w trybie § 94 Instr. dla kas skarbowych i wydać zamiast gotówki pokwitowanie kasowe na sumę zaległości skarbowych, na poczet której przelewa zajętą gotówkę.

Jeżeli dostawca nie wyraził swej zgody powinna władza egzekwująca żądać od władzy wojskowej sumy potrzebnej na zabezpieczenie należności skarbowych, pozostającej dla dostawcy po całkowitem ukończeniu dostawy, a władze wojskowe obowiązane są z mocy postanowień art. 636 ust. post. sąd. cyw. wpłacić te do kas skarbowych na rachunek należności dłużnika z pominięciem jego osoby (ewent. zapomocą asygnacji „na przelew“).

Powyższe udziela się do wiadomości na podstawie reskryptu Min. Spr. Wewn. z dnia 30 X. 1926 roku, Nr I. OB. 8116/26.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 638/8/II/26.

Kielce, dn. 15/XII. 1926 r.

Przedmiot: *Papiery procentowe ofiarowane na rzecz Skarbu Państwa.*

OKÓLNIK Nr 96.

Do wszystkich Panów Storostów województwa kieleckiego.

Okólnikiem z dnia 24 października 1926 r. L. DK. 2462/W. A. K., wystosowanym do wszystkich Izb Skarbowych, Ministerstwo Skarbu zarządziło co następuje:

Nawiązując do postanowień zawartych w okólniku tut. z dnia 24 sierpnia 1925 r. L. DK. 2927/W. A. K. Ministerstwo Skarbu poleca zarządzić, aby kasy skarbowe przesyłały do Centralnej Kasy Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu nietylko papiery procentowe, przepadłe definitywnie na rzecz Skarbu Państwa, lecz również papiery procentowe (jak np.: obligacje pożyczek państwowych, bilety skarbowe, bony złote, akcje Banku Polskiego i t. p.), które ofiarowane zostały przez właścicieli na rzecz Skarbu Państwa.

Przytem należy mieć na uwadze następujące wypadki:

1) Jeżeli papiery procentowe złożone jako ofiara na rzecz Skarbu Państwa bezpośrednio kasie skarbowej

lub nadesłane pocztą, kasa Skarbowa zapisuje papiery podług minimalnej ich wartości do depozytu Izby Skarbowej. Składającemu ofiarę kasa skarbowa wydaje przepisany kwit. Przesłanie odnośnych papierów procentowych do C. K. P. nastąpić powinno na podstawie asygnacji Izby Skarbowej podług trybu, wskazanego w powołanym wyżej okólniku z dnia 24 VIII. 1925 r. L. D. K. 2927/W. A. K. (ustęp 3, 4, 5).

2) Również w tym wypadku, gdy przekazane na rzecz Skarbu Państwa papiery procentowe przechowuje kasa skarbowa w depozycie izby skarbowej w myśl okólnika z dnia 4 I. 1926 r. L. DK. 5239/WAK/25, powinna kasa przesłać te papiery procentowe na podstawie asygnacji Izby Skarbowej do C. K. P., stosując wskazówki zawarte w okólniku z dnia 24 VIII. 1926 r. L. DK. 2927/WAK. (ustęp 3, 4 i 5).

3) Jeżeli nastąpi zrzeczenie się praw na rzecz Skarbu Państwa do papierów procentowych, które mają być zwrócone wskutek zapadłej decyzji odnośnej władzy, władza dysponująca depozytem winna przekazać takie papiery wartościowe zapomocą asygnacji, celem zapisania na rozchód i przesłania tych papierów Centralnej Kasie Państwowej do depozytu Ministerstwa Skarbu zgodnie z zarządzeniem z dnia 24 VIII. 1926 roku L. 2927/WAK. (ustęp 3, 4 i 5).

Powyższe udziela się do wiadomości na podstawie reskryptu Min. Spr. Wewn. z dnia 8 XI. 1926 roku Nr I. OB. 8330 i w ślad za reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 14 X. 1925 r. L. BG. 4730/4/I/25.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 5642/2/II/26.

Kielce, dn. 17 grudnia 1926 r.

Przedmiot: *Ewidencje i wykazy we władzach administracyjnych — prowadzenie.*

OKÓLNIK Nr 97.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewn. reskryptem z dnia 29 X 1926 roku Nr O. L. 8088-26 uchyliło dalsze prowadzenie przez władze administracyjne I instancji następujących ksiąg i stałych ewidencyj względnie wykazów, mianowicie:

1) księgę kredytów i wydatków,
2) księgę płac i zadłużeń,
3) księgę zaliczek,
4) księgę wystawionych asygnacyj,
5) kontrolę blankietów asygnacyjnych,
6) kontrolę przychodu i rozchodu materjałów pisarskich,
7) sprawozdania roczne zestawienia zamknięć rachunkowych,
8) księgę napraw robocizny,
9) sprawozdania kwartalne co do przychodów i rozchodów materjałów pisarskich,
10) dane miesięczne o wydatkach rzeczowych,
11) wykazy miesięczne punktów uposażeniowych dla Ministerstwa Spraw Wewn.
12) taksy podwód i dorożek,
13) ewidencję zwrotów zaliczek na płace,
14) ewidencję wypisów należności i zwrotów,
15) ewidencję list płatniczych zwracanych po wypłacie.

Wykazy zgubionych kart rejestracyjnych i rejestr poświadczeń o braku przeszkód do nabycia obywatelstwa obcego, o ile są prowadzone w tamt. Starostwie, mają być aż do dalszego zarządzenia nadal prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie bezzwłocznie.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
Z. P. 95/184/I.

Kielce, dn. 20 grudnia 1926 r.

OKÓLNIK Nr 98.

Do wszystkich P. P. Starostów i Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Inspekcje urządzeń sanitarnych wykazały, że sprawa walki z gruźlicą, z tem najbardziej groźnem i najwięcej rozpowszechnionem cierpieniem, nie jest prowadzoną na terenie tut. województwa z dostateczną intenzywnością i należnem zrozumieniem powszechnie obecnie przyjętego kierunku.

Świadczy o tem, tak niedostateczna ilość Towarzystw Przeciwgruźliczych, jak i przychodni oraz nieznaczne skoordynowanie wysiłków w tym kierunku miejscowych czynników samorządowych, Kas Chorych i Społeczeństwa.

Sprawa ta pomimo okólnikowych zarządzeń, była dwukrotnie rozpatrywana w tym roku na zjazdach lekarzy powiatowych i miejskich, na których były dane odpowiednie wskazówki, a także została poruszona w referacie Naczelnika Wydziału Zdrowia na zjazdach P. P. Starostów i Prezydentów.

Przesyłając obecnie okólnik Ministerstwa Nr Z. H. 6280/Z. 22/26 z 3 załącznikami, normujący tę sprawę i zawierający praktyczne wskazówki, polecam pilnej uwadze Panów te często jeszcze dotąd zapomnianą, a tak doniosłą pod względem zdrowotnym i ekonomicznym sprawę i oczekuję, że Panowie przyłożą wszelkich możliwych starań, aby powołać do życia na podległym sobie terenie odpowiednio urządzone i prowadzone instytucje walki z gruźlicą, a gdzie już one powstały rozwijać je w dalszym ciągu do czego niezbędne jest przedewszystkiem materjalne zabezpieczenie tych instytucji.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Załącznik I do okólnika Nr 98-26.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Departament Służby Zdrowia

Nr Z. H. 6280/Z. 22/26 Warszawa 30-XI 1926.

Przedmiot: *Poradnie przeciwgruźlicze.*

OKÓLNIK.

Do P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Walka z gruźlicą stanowi jedno z najważniejszych zagadnień państwowej polityki sanitarnej.

Należy stwierdzić, że jak to wynika z nadsyłanych sprawozdań ze wszystkich prawie Województw, z inicjatywy rządowej i społecznej powstają nowe liczne placówki do walki z gruźlicą, a w pierwszej mierze — poradnie przeciwgruźlicze.

W metodach społecznego zwalczania gruźlicy poradnia przeciwgruźlicza jest powszechnie uznaną, jako organizacja podstawowa, mająca szczególnie doniosłą rolę w zapobieganiu tej chorobie. Swe zadanie poradnia przeciwgruźlicza może wypełnić w sposób zadawalający jedynie w tym wypadku, jeżeli stoi na odpowiednim poziomie lekarsko-technicznym, a więc o ile posiada: 1) personel lekarski i pielęgniarski odpowiednio wykwalifikowany, 2) odpowiedni lokal, 3) urządzenia rozpoznawcze zgodne z wymaganiami wiedzy współczesnej i 4) jeżeli rejestracja chorych odbywa się według ujednostajnionych wzorów, umożliwiających racjonalną statystykę lekarską i kontrolę działalności.

Nadto stan gospodarczy poradni musi dawać trwałe podstawy do działalności i rozwoju danej instytucji.

Udział w zwalczaniu gruźlicy jako choroby zakaźnej należy niewątpliwie do obowiązków samorządów. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) celem umożliwienia poszczególnym samorządom tworzenia wspomnianych poradni, a także dla poparcia inicjatywy społecznej, będzie udzielało zapomóg na ich cele w granicach rozporządzalnego kredytu.

Bezwzględnym warunkiem udzielania zapomóg na cele poradni przeciwgruźliczych w roku 1927 będzie urządzanie ich i prowadzenie według ustalonych wzorów, a także ścisłe przestrzeganie trybu postępowania formalnego przez instytucje, ubiegające się o zapomogę.

W myśl powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) opracowało przepisy tymczasowe, normujące w najogólniejszych zarysach organizację i działalność poradni przeciwgruźliczej do czasu uregulowania tej doniosłej sprawy drogą odpowiedniej ustawy.

Zechce przeto Pan Wojewoda wystąpić z odpowiednią inicjatywą na terenie podległego mu Województwa, aby w r. 1927 podnieść sprawność lekarsko-społeczną poradni przeciwgruźliczych względnie popierać wszystkiemi dostępnemi środkami powstanie nowych wzorowych poradni.

Sprawozdanie z wydanych zarządzeń zechce Pan Wojewoda przesłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) najpóźniej do dnia 15-go lutego 1927 roku.

UWAGA. Dane szczegółowe o poradni przeciwgruźliczej, o jej znaczeniu społecznem, zadaniach, sposobie prowadzenia i stosunku do całokształtu społecznej organizacji walki z gruźlicą znajdują się w podręczniku p. t. „Poradnia Przeciwgruźlicza“, który ukaże się wkrótce staraniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Polskiego Związku Przeciwgruźliczego.

(—) *Wroczyński*
Generalny Dyrektor Służby Zdrowia.

Załącznik II.

PRZEPISY TYMCZASOWE DLA PORADNI PRZECIWGRUŹLICZYCH.

Subwencje mogą być udzielane wyłącznie instytucjom, posiadającym racjonalne podstawy organizacji miejscowej, wyrażające się przez wydatne poparcie moralne i materjalne miejscowych czynników samorządowych i społecznych odpowiadających następującym wymaganiom lekarsko-technicznym, opracowanym w porozumieniu ze Związkiem Przeciwgruźliczym.

I. Poradnie wielkomiejskie.

a) Personel.

1. Lekarze, pracujący w poradni, winni mieć dostateczne doświadczenie kliniczne ogólne, a także przygotowanie do swej specjalnej roli społeczno-lekarskiej (np. kurs uzupełniający Związku Przeciwgruźliczego i praktyka we wzorowych poradniach przeciwgruźliczych).

2. Pielęgniarki-wywiadowczynie. Zasadniczo należy angażować do poradni tylko absolwentki wzorowych (2-letnich) szkół dla pielęgniarek. W razie braku odpowiednich kandydatek można angażować pielęgniarki, które prócz wykształcenia ogólno-pielęgniarskiego muszą również być przygotowane do swej specjalnej roli przeciwgruźliczej (ogólne wykształcenie 6-klasowe, kurs przeciwgruźliczy, praktyka w poradni przeciwgruźliczej).

b) Lokal.

Przynajmniej 4 pokoje (poczekalnia, pokój rejestracyjny, gabinet lekarza, laboratorjum).

c) Urządzenia rozpoznawcze,

Prawidłowe rozpoznanie jest punktem wyjścia racjonalnej pracy społeczno-lekarskiej poradni.

Rozpoznanie obecności lub braku czynnej gruźlicy płuc powinno mieć charakter ekspertyzy obowiązującej (dla szkół, Komisji poborowych i t. p.). Poradnia musi mieć do dyspozycji laboratorjum, wykonywujące badanie plwociny zwykłe i homogenizowane, a także elementarne badanie moczu, krwi i t. p.

Poradnia powinna mieć bezwzględnie możność prześwietlania i fotografowania chorych (roentgenogramy)

w możliwie szerokim zakresie, przyczem jest bardzo wskazana bezpośrednia współpraca lekarza fizjologa z lekarzem roentgenologiem.

d) Wywiady społeczno-lekarskie.

Poradnia musi zapewnić swym pacjentom odwiedziny domowe dostatecznie częste, wykonywane przez pielęgniarkę odpowiednio wyszkoloną.

e) Rejestracja chorych i statystyka lekarska.

Rejestracja chorych winna odbywać się według wzorów i metody, opracowanej przez Związek Przeciwgruźliczy.

Statystykę lekarską należy prowadzić również według wzorów, opracowanych przez Związek.

II. Poradnie wojewódzkie i powiatowe większe.

a) Personel.

Lekarze muszą mieć dostateczne doświadczenie kliniczne ogólne, a także elementarne przygotowanie do swej specjalnej roli społeczno-lekarskiej. (Kurs uzupełniający Związku Przeciwgruźliczego).

Pielęgniarki-wywiadowczynie winny posiadać te same kwalifikacje co i dla poradni wielkomiejskich.

b) Lokal.

Przynajmniej 3 pokoje: 1) gabinet lekarski, 2) poczekalnia — najobszerniejszy pokój, 3) pokój rejestracyjny i laboratorjum).

c) Urządzenia rozpoznawcze.

Poradnia musi mieć do dyspozycji laboratorjum, wykonywujące badania plwocin zwykłych i homogenizowanych, a także elementarne badania moczu, krwi itp.

Poradnia powinna mieć możność prześwietlania chorych i fotografowanie (roentgenogramy) trudniejszych wypadków.

d) Wywiady społeczno-lekarskie.

Poradnia musi zapewnić pacjentom odwiedziny domowe dostatecznie częste i wykonywane przez pielęgniarkę odpowiednio wyszkoloną.

Uwaga. Przychodnie powiatowe powinny stanowić organizację kierowniczą walki z gruźlicą na terenie powiatu.

III. Poradnie małomiasteczkowe i wiejskie.

a) Personel.

Lekarz musi mieć dostateczne doświadczenie kliniczne ogólne, a także elementarne przygotowanie do swej specjalnej roli społeczno-lekarskiej (kurs uzupełniający Związku Przeciwgruźliczego).

Pielęgniarki-wywiadowczynie oprócz wykształcenia ogólno-pielęgniarskiego muszą również być przygotowane do swej specjalnej roli przeciwgruźliczej (4-klasowe wykształcenie ogólne, kurs 6-tygodniowy Związku Przeciwgruźliczego).

b) Lokal.

Przynajmniej 2 pokoje, większy dla poczekalni.

c) Urządzenia rozpoznawcze.

Plwociny chorych, o ile to możliwe, powinny być badane na miejscu, a w każdym razie musi być nawiązane stałe porozumienie z najbliższą pracownią do której będą posyłane próbki plwocin do badania. Chorzy, których rozpoznanie przez czas dłuższy niż 2 miesiące nie jest ustalone, muszą mieć zapewnioną możność badania roentgenologicznego.

d) Wywiady społeczno-lekarskie.

Poradnia musi zapewnić swym pacjentom odwiedziny domowe dostatecznie częste, wykonywane przez pielęgniarkę odpowiednio wyszkoloną.

UWAGI: 1. Porady w poradniach przeciwgruźliczych są bezpłatne.

2. Wobec potrzeby ścisłej koordynacji pracy technicznej lekarzy i pielęgniarek wywiadowczyń, niezbędnej do prawidłowej działalności poradni, liczba porad udzielonych winna być ściśle dostosowaną do liczby pielęgniarek. 1 lekarz może dostarczyć pracy jednej, dwom i więcej pielęgniarkom.

Odwrotny stosunek lekarzy do pielęgniarek uniemożliwia właściwą celową organizację pracy. Nadto doświadczenie uczy, że w okresie początkowym należy unikać powołania do pracy w przychodni nadmiernej liczby lekarzy.

Natomiast ze względów zarówno klinicznych, jak i społecznych, liczba przyjęć poszczególnych lekarzy nie może być mniejsza niż 2—3 razy na tydzień.

3. Opłaty za porady lekarskie winny być normowane według taryfy Kasy Chorych.

4. Pobory pielęgniarki-wywiadowczyni niewykwalifikowanej wynoszą 150 zł. Absolwentki wzorowych szkół dla pielęgniarek otrzymują 180 — 250 zł. miesięcznie. Należy starać się o to, by pielęgniarkom zapewnić minimum egzystencji materjalnej, pozwalające na staranne wykonywanie ich cennej pracy społecznie.

Załącznik III.

Tryb postępowania przy ubieganiu się o zapomogę rządową na cele poradni przeciwgruźliczej.

1) Podania instytucji, ubiegających się o zapomogę rządową na cele poradni przeciwgruźliczej, winny być zaopatrzone w następujące załączniki:

a) zamknięcie rachunkowe za rok ubiegły (o ile instytucja poradnia była czynna).

b) budżet na okres, który ma objąć subwencja (sporządzony według załączonego wzoru.

c) sprawozdania z działalności lekarskiej, (o ile instytucja była czynna).

2) Wojewoda z wnioskiem swoim przesyła podanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Ministerstwo

Spraw Wewnętrznych zawiadamia Pana Wojewodę o przyznaniu względnie odmowie; subwencje są przekazywane za pośrednictwem P. P. Wojewodów.

3) Przy wypłacaniu pierwszej subwencji, P. Wojewoda otrzymuje zobowiązanie, że Towarzystwo użyje subwencji rządowej na cel przewidziany w budżecie poradni, że T-wo będzie nadsyłało we właściwych terminach sprawozdania rachunkowe, uwidaczniające sposób zużycia subwencji rządowych i udziału innych źródeł dochodowych; sprawozdanie to winno składać się z ogólnego sprawozdania rachunkowo-kasowego wszystkich dochodów i wydatków poradni, ułożonych według pozycji wzoru budżetu.

Do tego sprawozdania winien być dołączony aneks obejmujący wydatki poczynione z subwencji rządowych. Sprawozdanie powinno być przedstawione najdalej w 14 dni po ukończeniu roku rachunkowego. Nieprzedstawienie wyrachowania we właściwym czasie z udzielonych zapomóg pociągnie za sobą wstrzymanie dalszych zapomóg.

Załącznik IV.

Wzór budżetu dla poradni przeciwgruźliczej.

Źródło dochodów dla prowadzenia poradni przeciwgruźliczej przy racjonalnym systemie prowadzenia walki społecznej z gruźlicą na danem terytorjum, w większości wypadków stanowią następujące pozycje:

1) Stała subwencja samorządowa.

2) Stała subwencja Kasy Chorych (układ na podstawie okólnika Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16-II 1926 r. Nr Z. H. 1088/26).

3) Subwencje rządowe (okres organizacyjny i wydatki nadzwyczajne).

4) Składki członkowskie Towarzystw przeciwgruźliczych.

5) Wpływy z imprez propagandowych organizacji przeciwgruźliczych.

Należy zachować podział dochodów na nadzwyczajne i zwyczajne.

Za nadzwyczajne uważa się te wpływy, które posiadają charakter jednorazowy i przeznaczone są na inwestycje i organizację.

Subwencje rządowe, przeznaczone na organizację, należy z reguły traktować, jako dochód nadzwyczajny.

I. Wydatki nadzwyczajne.

Koszty organizacyjne.

Lokal:

Teren,
Budowa,
Nabycie nieruchomości,
Przeróbki, remont,
Urządzenie,
Przyrządy i instrumenty.

II. Wydatki zwyczajne.

Koszty ogólne roczne.

1) Personel:
a) Lekarz-fizjolog,
b) Roentgenolog — (tylko w poradniach wielkomiejskich),
c) Laryngolog — (w poradniach, posiadających własne gabinety roentg. i laryng., w innych poradniach p. dz. I.).

Uwaga. Wynagrodzenie lekarza w stosunku do liczby godzin pracy.

Pielęgniarki-wywiadowczynie.
Koszty przyjazdów i djet personelu.
Kasa Chorych (składki za personel).

2) Lokal.
Komorne i utrzymanie lokalu.
Opał i światło.
Kancelarja, materjały piśmienne, korespondencja, druki.
Remont urządzenia.

3) Badania rozpoznawcze.
Kurs prześwietlania, roentgenogramy.
Badania laboratoryjne.

Uwaga. Należy podawać koszty pojedyńczych badań (prześwietlanie, roentgenogram, zbadanie plwociny i t. p.).

4) Akcja zapobiegawcza.
Worki do bielizny.
Środki antyseptyczne.
Spluwaczki.
Wypożyczanie (bezpłatne) pościeli, termometrów i t. p.

5) Umieszczanie dzieci i dorosłych w szpitalach, sanatorjach i t. p.

Pomoc materjalna.

Lekarstwa.	(dla ubezpieczonych w Kasie Chorych).
Dożywianie, rozdawnictwo odzieży, bielizny i inne.	(może być w znacznej części zbierane w naturze przez miejscowe Towarzystwa i Komitety Opiekuńcze).
Pranie.	

Uwaga. Koszty organizacyjne oraz wydatki jednorazowe o charakterze inwestycyjnym należy uważać za wydatki nadzwyczajne.

Wojewoda Kielecki.
L. Pr. 5712/27.

Kielce, dn. 23 grudnia 1926 r.

OKÓLNIK Nr 99.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z uwagi na szereg poprawek i uzupełnień jakie zaszły w mię-

dzyczasie w wykazie kierowników władz I instancji, powołanych do brania udziału w perjodycznych zebraniach w Starostwach ustaliło obecnie wykaz uczestników tych zebrań.

Wykaz ten przesyłam Panom Starostom celem dołączenia do reskryptu mego L. Pr. 2195 z dnia 12-go maja 1926 r., w miejsce wykazu przesłanego przy tym reskrypcie (zał. 13), który należy zniszczyć.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Załącznik do okólnika Nr 99-26.

WYKAZ

kierowników władz i urzędów, powołanych do brania udziału w zebraniach perjodycznych I instancji (utworzonych w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1926 r.).

1. Ministerstwo Komunikacji: Przedstawiciele władz kolejowych, wyznaczeni imiennie przez właściwe Dyrekcje Kolei Państwowych po porozumieniu się z Wojewodą.

2. Ministerstwo Pracy i O. Sp.: Obwodowi Inspektorowie Pracy — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej.

3. Ministerstwo Przemysłu i Handlu: Naczelnicy Okręgowych Urzędów Górniczych — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej. — Kierownicy miejscowych Urzędów Miar — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej. — Naczelnicy urzędów pocztowo-telegraficznych, znajdujących się w miejscach siedziby Starostwa.

4. Ministerstwo Reform Rolnych: Kierownicy Powiatowych Urzędów Ziemskich.

5. Ministerstwo Robót Publ.: Kierownicy Zarządów Dróg Wodnych — w zebraniach odbywających się w miejscu ich siedziby urzędowej.

6. Ministerstwo Rolnictwa i D. P.: Nadleśniczowie Lasów Państwowych.

7. Ministerstwo Skarbu: Kierownicy Urzędów Podatków i Opłat Skarbowych. — Kierownicy Urzędów Akcyz i Monopoli, lub delegowani przez nich Inspektorowie akcyzowi. — Skarbnicy powiatowi. — Inspektorowie Straży Celnej. — Kierownicy Urzędów celnych. — Kierownicy ewidencji katastru podatku gruntowego w Małopolsce. — Kierownicy urzędów katastralnych w Wielkopolsce. — Kierownicy Oddziałów Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

8. Ministerstwo Wyznań Rel. i Ośw. Publicznego: Inspektorowie szkolni.

Wojewoda Kielecki.
L. Ad. 18234.

Kielce, dn. 20 grudnia 1926 r.

Przedmiot: *Koszty przymusowego doprowadzania uchylających się od poboru.*

OKÓLNIK Nr 100.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Wskutek zapytań skierowanych do Min. Spraw Wewnętrznych przez poszczególne Urzędy Wojewódzkie w wymienionej w nagłówku sprawie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr 147 z dnia 10 grudnia 1926 roku wyjaśnia, że koszty wynikłe z przedstawiania poborowych na komisje poborowe przez naczelników gmin, względnie ich zastępców tak w okresie poboru, jak i przy dodatkowych komisjach poborowych ponoszą odnośne gminy. Wynika to z obowiązku nałożonego na gminy przepisami art. 16, z postanowień przedostatniego ustępu art. 17 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. Nr 61 p. 609 z r. 1924) oraz przepisów § 313 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (D. U. Nr 37 p. 252 z r. 1925).

W wypadkach, gdy naczelnicy gmin, wykonując swój obowiązek, nałożony na nich przepisami wyżej wymienionego paragrafu rozp. wykon., zmuszeni są do użycia interwencji policji państwowej, albo, gdy wogóle zachodzi potrzeba doprowadzenia poborowego do komisji poborowej pod eskortą, a to ze względu na widoczny zamiar uchylania się jego od stawienia się przed komisją, koszty eskorty ponosi Skarb Państwa, a pokrywa je budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z działu Policji Państwowej po myśli p. XVI Rozkazu Komendy Głównej Policji Państwowej Nr 282 z dnia 11 marca 1925 r.

Powyższe udzielam do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

Wojewoda Kielecki.
L. Ad. 18259.

Kielce, dn. 21 grudnia 1926 r.

Przedmiot: *Przyrzeczenie przyjęcia do związku obcego państwa obywateli polskich.*

OKÓLNIK Nr 101.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego poniższy okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. Nr 144 z 1926 r. podaję do wiadomości i stosowania.

Wojewoda: w. z. *Dr Kroebl.*

Załącznik do Okólnika Nr 101.

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr AE. 12770/26.

Warszawa, d. 1 XII 1926.

OKÓLNIK Nr 144.

Do wszystkich Panów Wojewodów oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W myśl § 533 rozp. wyk. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21-go marca 1925 r. (D. U. R. P. Nr 37, poz. 252) do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 IV 1924 roku (D. U. R. P. Nr 61, poz. 609), uzupełnionego rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 IV 1926 r. (D. U. R. P. Nr 50, p. 302), obywatel polski starający się o zwolnienie z obywatelstwa polskiego i od powszechnego obowiązku służby wojskowej z tytułu ubiegania się o uzyskanie obcego obywatelstwa winien przedłożyć przyrzeczenie przyjęcia do związku obcego państwa, o ile to w myśl prawodawstwa obcego państwa jest możliwe.

Według dostarczonych w tym przedmiocie Min. Spr. Zagr. informacji, Min. Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

I) w niżej wyszczególnionych krajach ustawodawstwo odnośne nie zna w żadnej formie przyrzeczeń przyjęcia obywatela obcego do związku danego państwa:

Argentyna,	Palestyna,
Belgja,	Rumunja,
Brazylja,	Turcja,
Francja,	Węgry,
Holandja,	Włochy,
Kanada,	Zw. Soc. Rep. Rad
Łotwa,	

(instrukcja wykonawcza do odnośnego dekretu dotychczas nie wydana).

Do powyższej grupy zaliczyć należy również Danję, gdyż i tu władze duńskie z reguły nie udzielają przyrzeczeń nadania obywatelstwa duńskiego wcześniej, jak dopiero po przedłożeniu zaświadczenia o zwolnieniu z dotychczasowego obywatelstwa. W wyjątkowych jednakowoż wypadkach petenci mogą uzyskać od duńskiego Min. Spraw Wewnętrznych zaświadczenie, które stwierdza jedynie wpisanie ich nazwisk na listę osób starających się o nabycie obywatelstwa duńskiego.

II) Kraje, w których możliwe jest uzyskanie od władz odnośnego przyrzeczenia, względnie innego dokumentu, któryby mógł być uważany za równorzędny z takiem przyrzeczeniem, są następujące:

a) A u s t r j a. Przyrzeczenia nadania obywatelstwa są tu przewidziane w stosunku do obywateli tych państw, ustawodawstwa których przewidują dla nabycia obywatelstwa obcego konieczność zezwolenia władz swego kraju, a więc i w stosunku do obywateli polskich, obowiązanych do czynnej służby wojskowej (wobec art. 11 naszej ustawy z 20 I 1920 r.). Przyrzeczenia powyższe są jednak wydawane dopiero wtedy i o tyle, kiedy i o ile zostało już definitywnie stwierdzone istnienie po stronie petenta wszystkich innych warunków niezbędnych dla nabycia obywatelstwa austrjackiego.

b) E s t o n j a. Traktuje tę sprawę ze względów czysto praktycznych, (gdyż ustawy estońskie nie uzależniają nadania obywatelstwa estońskiego od zezwolenia państwa poprzedniej przynależności petenta) podobnie jak Austrja.

c) N i e m c y. Obowiązująca tu ustawa o obywatelstwie wydawania przyrzeczeń przyjęcia do związku państwowego nie przewiduje, ale też i nie zakazuje. W obecnej praktyce wydawanie takich przyrzeczeń stosowane jest przeważnie tylko w wypadkach, w których chodzi o naturalizację osób pochodzenia niemieckiego (deutschstämmig) i to także nie przez wszystkie odnośne władze niemieckie, gdyż żadnego ogólnego przepisu w tym kierunku niema.

d) B u ł g a r j a. Przyrzeczenie ma tu formę zaświadczenia o złożeniu przez petenta podania o obywatelstwo bułgarskie, z zaznaczeniem, że sprawa nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

e) C z e c h o s ł o w a c j a. Przyrzeczenia są przewidziane ustawowo.

f) F i n l a n d j a. Przyrzeczenia są przewidziane ustawowo.

g) W. B r y t a n j a. Zaświadczenia ustawowo nie przewidziane, rząd angielski zgodził się wydawać obywatelom polskim w wieku wojskowym, bez charakteru ostatecznie wiążącego.

h) S t a n y Z j e d n. A. P. Jako przyrzeczenia w sensie omawianym, których ustawodawstwo tutejsze nie przewiduje, mogą być uważane t. zw. „pierwsze papiery obywatelskie“, t. j. zaświadczenia, jakie są wydawane przez sądy powiatowe, względnie (w większych środowiskach) przez specjalne biura naturalizacyjne, zaraz po złożeniu przez petenta odnośnej deklaracji naturalizacyjnej, otwierającej wymagany okres (najmniej 2-ch, najwyżej 7-miu lat), który ma upłynąć od złożenia deklaracji do otrzymania t. zw. „drugich papierów obywatelskich, czyli definitywnego dokumentu naturalizacyjnego.

i) S z w a j c a r j a. Za podobny jak w Stanach Zjednoczonych surogat przyrzeczenia może być uważane zezwolenie Rady Związkowej na nadanie petentowi prawa przynależności do jakiej z gmin swajcarskich i kantonu, które stanowi pierwszy konieczny warunek uzyskania obywatelstwa krajowego.

Co się tyczy Jugosławji to ustawa o obywatelstwie dotychczas tam nie wyszła, jakkolwiek nadawanie obywatelstwa bywa tam już obecnie dokonywane w drodze podań do władz administracyjnych

I-ej instancji, a na mocy decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Jednocześnie Min. Spraw Wewn. zaznacza, że Senat W. M. Gdańska wzbrania się wydawać podobnych przyrzeczeń, zwłaszcza w wypadkach, gdy chodzi o nadanie obywatelstwa gdańskiego obywatelom polskim, narodowości polskiej. Okoliczności tej nie należy samej przez się uważać za powód do odmówienia zgody na zwolnienie od pow. obow. sł. wojsk. celem nabycia obywatelstwa gdańskiego.

Dyrektor Depart.: *Kirst.*

Wojewoda Kielecki.
L. Ad. 18082.

Kielce, dn. 23 XII 1926 r.

Przedmiot: *Sprawa doraźnych mandatów karnych.*

OKÓLNIK Nr 102.

Do wszystkich PP. Starostów wojew. kiel.

W myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 9 XII 1926 r. Nr IV. AP. 14148/26 uzupełniając tut. okólnik Nr 68 z dnia 19 IX. 1926 r. L. Ad. 13508, zarządzam co następuje:

Funkcjonarjusze P. P. winni przy powrocie ze służby lub niezwłocznie przy zgłoszeniu się do następnej służby wykazać się zawsze przed organem przełożonym bloczkiem mandatowym, oraz złożyć na jego ręce za potwierdzeniem pobraną kwotę. Jednostki policyjne (komisarjaty, posterunki) wnoszą powyższe kwoty bezpośrednio do Kasy Skarbowej na budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (dochód z kar administracyjnych) w terminie przewidzianym dla przetrzymywania sum przechodnich w przepisach biurowych dla komisarjatów i posterunkowych P. P.

W terminach zaś miesięcznych jednostki policyjne (Komisarjaty, posterunki P. P.) przedkładać winny P. P. Starostom sprawozdania o ogólnej sumie kar ściągniętych oraz z duplikatami mandatowymi i z powołaniem się na odnośne kwity Kasy Skarbowej.

O powyższem należy pouczyć wspomniane jednostki policyjne i dopilnować, by zarządzenie to ściśle było wykonywane.

Za Wojewodę: w z. *Dr. Kroebl.*

Wojewoda Kielecki.
Pr. 5660.

Kielce, dn. 28 XII 1926 r.

Przedmiot: *Sprawa chronologicznego układania aktów.*

OKÓLNIK Nr 103.

Do wszystkich PP. Starostów wojew. kiel.

Zauważyłem, że Starostwa przedkładają Urzędowi Wojewódzkiemu akta nienależycie uporządkowane. Porządkowanie akt przed załatwieniem sprawy absorbuje nieraz dużo czasu referentowi w sposób nieproduktywny. Z tego względu zechce Pan Starosta wydać podległym sobie urzędnikom polecenie, oraz dopilnować, by wszystkie akta przesyłane Urzędowi Wojewódzkiemu, były porządkowane według chronologicznej kolejności i kolorowym ołówkiem numerowane.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Urząd Wojewódzki w Kielcach.
(Okr. Dyrekcja Robót Publ.)
Nr III. 3631/26.

Dn. 30 XII 1926 r.

Przedmiot: *Sprawa waloryzacji czynszów dzierżawnych.*

OKÓLNIK Nr 104.

Do Panów Starostów województwa kieleckiego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia z poleceniem stosowania się, iż zgodnie z decyzją Ministerstwa Skarbu z 25 XI 26 r. Nr 631 O. P. F. i Ministerstwa Robót Publicznych z 17 grudnia 1926 r. Nr IX Z. 3516/26, przy zawieraniu umów na wydzierżawienie osobom prywatnym nieruchomości państwowych, w wypadkach, gdy umowę zawiera się na okres dłuższy niżeli na rok jeden — winny być czynsze dzierżawne obliczone i określone w umowie w złotych w złocie.

Wyjaśnia się przytem, że w sprawie przeliczania złotych na złote w złocie obowiązuje art. 3 Rozp. Prezyd. Rzeczypospolitej z dnia 27 IV 1924 r, (Dz. Ust. Nr 36 ex 1924, poz. 385), który ustanowił wartość jednego złotego w złocie na 9/31 wartości jednego grama czystego złota.

Notowania urzędowej ceny złota, ustanowionej przez Ministerstwo Skarbu, ogłaszane są stale w Monitorze Polskim.

Za Wojewodę:
Krug, Dyrektor Robót Publ.

Urząd Wojewódzki w Kielcach.
(Okr. Dyrekcja Robót Publ.)
Nr II. 6586.

Kielce, dn. 7 I 1927 r.

Przedmiot: *Sprawa skrzyżowań przewodów telefonicznych i telegraficznych z przewodami oświetlenia elektrycznego.*

OKÓLNIK Nr 105.

Do wszystkich Panów Starostów, Wydziałów Powiatowych (Powiatowych Zarządów Drogowych) i Magistratów m. wydzielonych.

Zdarzają się w ostatnich czasach coraz częściej wypadki niewłaściwego skrzyżowania przewodów prądów silnych z przewodami telefonicznemi i telegraficznemi, wynikające wskutek nieprzestrzegania

przez zakłady elektryczne obowiązujących przepisów technicznych, co odbija się ujemnie na funkcjonowaniu i rozwoju sieci telefonicznych. Taki stan rzeczy wywołuje usprawiedliwione niekiedy skargi ze strony Zarządów Poczt i Telegrafów na stanowisko, jakie w takich wypadkach zajmują władze miejscowe i na *tolerowanie przez nie takiego stanu rzeczy*.

Wobec tego, że na terenie województwa istnieje oprócz Zakładów elektrycznych, posiadających uprawnienia rządowe i podlegających dozorowi władzy nadzorczej, wyznaczonej przez Ministerstwo Robót Publicznych, także i pewna ilość zakładów elektrycznych, które nie posiadają uprawnień rządowych na wytwarzanie i zbyt energji elektrycznej, a działają na podstawie bądź starych (zawartych przed 21 III 1922), umów koncesyjnych z ciałami samorządowemi, bądź też zgoła nie posiadają właściwych uprawnień i przez to wymykają się z pod dozoru — Urząd Wojewódzki przypomina, że wszelkie urządzenia elektryczne mogą być przeprowadzone na ulicach i drogach publicznych li tylko za zezwoleniem Urzędu Wojewódzkiego oraz poleca niedopuszczać do wykonywania takich robót bez odnośnego pozwolenia, a o wypadkach takich, jak również i w razie skarg na zakłady elektryczne ze strony Zarządów Poczt i Telegrafu bezzwłocznie donosić Urzędowi Wojewódzkiemu.

Za Wojewodę:
Krug, Dyrektor Robót Publ.

Wojewoda Kielecki.
Sm. 3494/3.

Kielce, dn. 11 XII 1926 r.

Przedmiot: *Zasady poboru przez związki komunalne komunalnego podatku na cele inwestycyjne.*

Wszystkim Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i PP. Prezydentom miast wydzielonych województwa kieleckiego poniższy okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 138 z 1926 r. podaję do wiadomości i zastosowania z zaznaczeniem, że statuty o poborze podatku inwestycyjnego na rzecz wszystkich związków komunalnych wymagają zatwierdzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 6478/26.

Warszawa, d. 3 XII 1926.

OKÓLNIK Nr 138.

Do wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

Zawiadamiam PP. Wojewodów, że w najbliższym czasie opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany § 14 II-go rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 317).

W związku z powyższem, w porozumieniu z p. Ministrem Skarbu, zaznaczam, co następuje:

Podatek inwestycyjny w myśl art. 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 747) może być wprowadzony tylko w wyjątkowych wypadkach. Wypadki te w nowem brzmieniu powołanego § 14 rozporządzenia określono odmiennie, niż to miało miejsce w dotychczasowem brzmieniu tego paragrafu.

Przy wprowadzaniu podatku inwestycyjnego kierować się należy następującemi zasadami:

1) Podatek inwestycyjny może być wprowadzony tylko wtedy, gdy związek komunalny, pomimo wyczerpania wszystkich innych źródeł dochodowych, nie ma środków na pokrycie niezbędnych wydatków inwestycyjnych.

2) Podatek inwestycyjny pobierany być może na obszarze gmin wiejskich na rzecz powiatowego związku komunalnego, zaś na obszarze gmin miejskich na rzecz tychże gmin.

3) Podatek inwestycyjny powinien być pobierany w formie dodatków do poszczególnych podatków komunalnych, zarówno samoistnych jak i dodatków do podatków państwowych, w wysokości nie przekraczającej 50% każdego z tych podatków samoistnych i dodatków komunalnych. Za podstawę dla wymiaru podatku inwestycyjnego odnośnie dodatków komunalnych do państwowych podatków służy wysokość dodatku, przypadająca na rzecz związku komunalnego. wprowadzającego podatek inwestycyjny, bez 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego na rzecz samorządu wojewódzkiego, pobieranego tymczasowo przez powiatowy związek komunalny, względnie gminę miejską na podstawie art. 23 ustawy o tymcz. uregulowaniu fin. kom. Natomiast 10-procentowy udział samorządu wojewódzkiego w dochodach komunalnych z podatku od nieruchomości i podatku od przemysłu i handlu, oraz udział gmin wiejskich z podatku od przemysłu i handlu, przypadającego na rzecz pow. zw. kom., nie wpływa na zmniejszenie podstawy wymiaru, czyli, że za podstawę wymiaru dla podatku inwestycyjnego służy 25% dodatek komunalny do państwowego podatku od nieruchomości (p. okólnik Nr 19 z dnia 14 II 1926 r. L. SF. 1083/26) i 30% dodatek komunalny od ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

4) Podatkiem inwestycyjnym obciążyć można płatników tylko niektórych podatków komunalnych, przyczem stawka dla płatników poszczególnych podatków może być różna. Z uwagi na konieczność utrzymania zdolności płatniczej płatników poszczególnych kategoryj podatków komunalnych, nie będą z reguły zatwierdzane statuty, które przewidują obciążenie podatkiem inwestycyjnym tylko płatników jednego podatku komunalnego, (również ażeby nie przeciążać nadmiernie płatników danego podatku

komun.), należy stosować niższą stawkę podatku inwestycyjnego w wypadkach, gdy płatnicy tegoż podatku obciążeni są znacznie daninami komunalnemi z innych tytułów; dotyczy to przedewszystkiem płatników podatku od nieruchomości, których obciążenie z tytułu dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości, specjalnych opłat drogowych i podatku inwestycyjnego nie powinno przekraczać 100% wymiaru na rzecz Skarbu Państwa.

5) Ze względu na przeżywany obecnie kryzys gospodarczy, a częściowo ze względu na konieczność utrzymania cen artykułów pierwszej potrzeby na niskim poziomie, nie należy przypisywać podatku inwestycyjnego do następujących komunalnych podatków samoistnych, względnie dodatków do podatków państwowych:

a) podatku od kopalń, tem więcej, że wpływy z tego podatku przeznaczone są i tak wyłącznie na cele inwestycyjne,
b) podatku hotelowego,
c) podatku od przemysłu i handlu, opłacanego w formie dodatku komunalnego do państwowego podatku od obrotu,
d) podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznemi lub wodnemi,
e) podatku od zaprotestowanych weksli,
f) podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

Nadto zaznacza się, że podatek inwestycyjny nie może być przypisany:

do podatku dochodowego, gdyż źródło to nie podpada ani pod kategorję podatków samoistnych, ani też dodatków komunalnych (p. 2 art. 21 ustawy z dnia 11 VIII 1923 r.),

do podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji, a to zarówno ze względu na postanowienia, zawarte w ustępie 6 art. 10 ustawy z dnia 11 VII 1923 r., jak i z tego względu, że poboru tego podatku dokonywa się przez władze skarbowe łącznie dla wszystkich związków komunalnych w całem Państwie, a nie na rzecz poszczególnych związków.

O ile chodzi o dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego, podatek inwestycyjny może być przypisany do dodatków komunalnych z wyłączeniem 50% podwyżki, przewidzianej w ustępie 2 art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505), a to z tego względu, że podwyżka ta nie jest stałem źródłem dochodowem samorządu i ma charakter wyjątkowy.

6) Podatek inwestycyjny w tych przypadkach, gdy będzie przypisany do dodatków do podatków państwowych, pobieranych przez władze skarbowe, pobierać będą, jak to wynika ze statutu wzorowego, dołączonego do niniejszego okólnika — te same władze skarbowe.

Wobec tego związki komunalne powinny statuty podatku inwestycyjnego przesyłać władzom skarbowym w takim terminie, aby miały one możność wymierzania i pobrania tego podatku łącznie z odnośnemi podatkami państwowemi.

7) Podatek inwestycyjny będzie zatwierdzany wyłącznie na jeden rok budżetowy, i zatem do podatku tego przypisanego do dodatków komunalnych do podatków państwowych nie może mieć zastosowania art. 45 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku, czyli, że władze skarbowe będą pobierały ten podatek tylko wtedy, gdy został on na dany rok budżetowy uchwalony i zatwierdzony.

W wypadkach, gdy dana inwestycja przeprowadzana ma być według planu w ciągu kilku lat, reprezentacja związku komunalnego może uchwalić ponownie na następny okres budżetowy statut o podatku inwestycyjnym, względnie przedłużyć jego moc obowiązującą i odnośną uchwałę przedstawić władzy nadzorczej do zatwierdzenia.

8) Wreszcie w związku z okólnikiem Nr 31 z dnia 13 marca 1926 r. Nr SF. 1864/26, dotyczącym specjalnych opłat drogowych, zaznacza się, że z reguły nie należy wprowadzać podatku inwestycyjnego na budowę dróg i mostów dla tych związków komunalnych, (powiatowych związków komunalnych względnie miast wydzielonych), które wprowadziły specjalne opłaty drogowe, bowiem opłaty te służyć mogą również i na pokrycie wydatków, związanych z budową dróg. W tych razach, gdy wpływy ze specjalnych opłat drogowych, pobieranych w wysokości oznaczonej w p. 7 okólnika Nr 31, nie wystarczają na pokrycie wydatków na budowę dróg i mostów, których budowa uznana została za nieodzowną, uważam za wskazane raczej podwyższenie norm opłat drogowych w trybie wskazanym w tymże okólniku Nr 31, aniżeli wprowadzania podatku inwestycyjnego.

Przy tej sposobności zaznaczam, zgodnie z treścią przedostatniego ustępu punktu 8-go powyższego okólnika Nr 31, iż miasta wydzielone z reguły nie powinny wprowadzać opłat drogowych.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Wojewoda Kielecki.
Rw. 52/244/II.

Kielce, dnia 13 XII 1926 r.

Przedmiot: *Otwarcie powiatów: kieleckiego, opatowskiego, sandomierskiego i stopnickiego dla wywozu trzody chlewnej zagranicę.*

Do wszystkich Panów Starostów
i Prezydentów miast wydzielonych
województwa kieleckiego.

Poniższy reskrypt Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Nr 3817/W/I z 1926 r. podaję do wiadomości z powiadomieniem, że w liczbie zamkniętych

powiatów województwa kieleckiego dla wywozu trzody chlewnej zagranicę znajduje się i powiat iłżecki, gdzie dnia 29 XI 1926 r. stwierdzono pryszczycę w jednej zagrodzie gminy Krzyżanowice, folw. Starosiedlice.

Otwarte są następujące powiaty dla wywozu trzody chlewnej zagranicę: 1) kielecki, 2) opatowski, 3) sandomierski oraz 4) stopnicki — i o otwarcie stacji kolejowych na terenie tych powiatów dla wywozu trzody chlewnej zagranicę zwracam się jednocześnie do Dyrekcyj Kolei w Warszawie i Radomiu. Pozostałe powiaty województwa kieleckiego dla wywozu trzody chlewnej zagranicę zamknięte.

Zakaz wywozu bydła rogatego zagranicę z całego województwa kieleckiego jest nadal utrzymany w swej mocy.

Jednocześnie rozporządzenie moje z dnia 6 VIII 1926 roku Rw. 52/160/II uchylam.

Zechce Pan Starosta powiadomić pow. lekarza wet., żeby dopilnował, aby wysyłana zagranicę trzoda chlewna pochodziła tylko z danego powiatu, a nie z innych i była załadowana na stacjach kolejowych w powiecie kieleckim — w Kielcach, w pow. opatowskim — w Ostrowcu i Jakubowicach, w powiecie sandomierskim — w Sandomierzu, Staszowie i Dwikozach, w pow. Stopnickim — w Chmielniku. Jednocześnie proszę Pana o powiadomienie eksporterów, że w razie wysyłania zagranicę zakupywanej trzody chlewnej z powiatów zapowietrzonych pryszczycą, Urząd Wojewódzki zmuszony będzie zamknąć stację i powiat dla wywozu trzody chlewnej zagranicę, winni zaś będą poddani odpowiedzialności sądowej.

Za Wojewodę: *Ninke.*

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
Nr 3817/W/I.

Warszawa, dn. 2 XII 1926.

Do Ministerstwa Zemeldestwi — Praha.
Pograniczny Zverolekar — Bohumin.

Zgodnie z ostatnio ogłoszonym wykazem zaraźliwych chorób zwierzęcych, zamknięty jest obecnie z powodu pryszczycy wywóz zwierząt racicowych

z powiatów: Białystok, Bielsk, Grodno, Kolno, Łomża, Ostrołęka, Ostrów, Szczuczyn, Sokółka, Wysokie Mazowieckie, Wołkowysk — *województwa białostockiego;*

z powiatów: Będzin, Częstochowa, Jędrzejów, Końskie, Kozienice, Miechów, Olkusz, Opoczno, Pińczów, Radom, Włoszczowa — *wojew. kieleckiego;*

z powiatów: Biała, Chrzanów, Oświęcim, Wadowice, Żywiec — *wojew. krakowskiego;*

z powiatów: Biłgoraj, Biała, Chełm, Garwolin, Janów, Krasnystaw, Konstantynów, Lublin, Lubartów, Łuków, Puławy, Radzyń, Siedlce, Włodawa, Zamość — *wojew. lubelskiego;*

z powiatów: Brzeziny, Kalisz, Koło, Konin, Łask, Łęczyca, Łódź, Sieradz, Słupca, Wieluń — *województwa łódzkiego;*

z powiatów: Baranowicze, Lida, Nowogródek, Nieśwież, Słonim, Stołpce, Wołożyn — *województwa nowogródzkiego;*

z powiatów: Brześć, Kobryń, Prużany, Sarny, Stolin — *wojew. poleskiego;*

z powiatów: Brodnica, Chełmno, Chojnice, Działdowo, Grudziądz, Gniew, Kartuzy, Kościerzyna, Lubawa, Puck, Starogard, Świecie, Tczew, Toruń, Wąbrzezno, Wejherowo — *wojew. pomorskiego;*

z powiatów: Bydgoszcz, Chodzież, Gniezno, Grodzisk, Inowrocław, Jarocin, Kościan, Kozmin Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Mogilno, Nowy Tomyśl, Oborniki, Ostrów, Pleszew, Poznań, Smigiel, Srem, Środa, Strzelno, Szamotuły, Szubin, Wągrowiec, Witkowo, Wolsztyn, Września, Wyrzysk, Znin — *wojew. poznańskiego;*

z powiatów: Bielsko, Cieszyn, Katowice, Lubliniec, Pszczyna, Rybnik, Swiętochłowice, Tarnowskie Góry — *wojew. śląskiego;*

z powiatów: Błonie, Ciechanów, Gostynin, Kutno, Maków, Mińsk Mazowiecki, Nieszawa, Płock, Płońsk, Przasnysz, Pułtusk, Rawa, Rypin. Sierpc, Warszawa, Włocławek — *wojew. warszawskiego;*

z powiatów: Brasław, Oszmiana, Wilno — *województwa wileńskiego;*

z powiatów: Luboml, Równe — *woj. wołyńskiego.*

Z powodu zarazy płucnej pozostaje obecnie zamknięty wywóz bydła rogatego z całego województwa: 1) białostockiego, 2) kieleckiego, 3) lubelskiego, 4) poleskiego, 5) warszawskiego.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społ. reskryptem z dnia 27 XII 1926 r. Nr 6525 U. II, na mocy ust. ostatniego § 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. Nr 1 z r, 1888) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 413, na podstawie sprawozdania Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie z r. 1925 r. obniżyło taryfę opłat Zakładu ubezpieczenia od wypadków w ten sposób, iż na czas od 1 lipca do 31 grudnia 1926 r. opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezpieczeństwa 0.06 zł., dla setnej procentowej klasy niebezpieczeństwa 6 zł. od każdych 100 zł. zarobku, zaś na czas od 1-go stycznia 1927 r. do 31 grudnia 1927 r., opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezp. 0.05, zaś dla setnej procent. klasy niebezp. 5 zł.

WYKAZ
zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego w czasie od 16 listopada do 31 grudnia 1926 r.

Nosacizna.

Pow. będziński: w. Wymysłów.
„ miechowski: f. Pieczonogi, m. Proszowice, maj. Niedźwiedź, ff. Pobiednik, Hebdów i Rudno Dolne.
„ pińczowski: ff. Ludwinów, Jurków, Pełczyska, Bogucice, os. Wiślica.
„ radomski: w. Orońsko.
„ stopnicki: ww. Dobrowoda i Gluzy.
„ włoszczowski: w. Ołudza.

Zołzy.

Pow. częstochowski: f. Turów.

Świerzb u koni.

Pow. jędrzejowski: w. Wrocieryż.
„ konecki: os. Radoszyce, w. Mościska, m. Końskie, w. Policzno.
„ sandomierski: f. Przezwody.
„ stopnicki: w. Janina.

Zaraza płucna.

Pow. jędrzejowski: f. Przyłęczek, w. Krzcięcice, Mierzawa.
„ sandomierski: f. i w. Wilczyce.

Pryszczyca.

Pow. będziński: kol. Mec, ff. Zagórze, Grodziec, w. Gołonóg i m. Czeladź.
„ częstochowski: f. Łojki.
„ jędrzejowski: f. Korytnica, w. Piaski.
„ iłżecki: f. Starosiedlice.
„ konecki: m. Końskie, ww. Kazanów Nowy, Gabrjelnia, Wyrzyna Fałkowska, Kołoniec, Wyrzyna Machorowska, Fałków, Dęba, Kuźnica Zbójno, Ruda Maleniecka.
„ kozienicki: w. i maj. Brzoza, ww. Ducka Wola, Kępa Niemojewska, Krzemień, Boska Wola, Mniszów, Rękowice, Stara-Wieś, m. Kozienice, os. Sieciechów.
„ miechowski: ww. Tczyca, Wierzbie, Szarkówka, f. Klonów, w. Pogwizdów, Trzebienice.
„ olkuski: os. Pilica, ww. Biskupice, Gołuchowice, Pradła, Siedliszowice, Kolbark.
„ opoczyński: ww. Jelna, Jakubów, Pomyków, Rusinów, os. i f. Białaczew.
„ pińczowski: f. i w. Kije, f. i w. Lipnik, ww. Górki, Kostrzeszyn.
„ radomski: m. Radom, ww. Korzeń, Gózd, Narty, Stromiec, Niedobyl, Pokrzywno, Brzóska, os. Jedlińsk, w. i f. Jedlanka, ww. Mokrosęk, Kadłubek Stary, Wola Gozdowska, Ludwików, Gutów, Górna Wola, Żabia Wola, Kowalanka, f. Brzeźce, w. Karczówek, Kobylany, Lisów, Czarna Rola, Piaseczno, Cerekiew, Sadków, Natolin Wola, f. Wośniki, Bartoniki, Bartodzieje, f. Krzyszkiewice.
„ włoszczowski: ww. Żelisławice, Żelisławiczki, Marchocice, Międzylesie, Krzepice, f. Bichniów.

Wąglik.

Pow. iłżecki: w. Czekarzewice.
„ kozienicki: w. Klasztorna Wola i os. Sieciechów.
„ pińczowski: f. Rachwałowice, ww. Chwalibogowice, Hotel Czerwony, Komornice, Graby, w. Wola Chroberska, ff. Mozgawa, Rachwałowice, Sielce.

Szelestnica.

Pow. będziński: w. Mrzygłód.
„ iłżecki: w. Czekarzewice.
„ stopnicki: w. Dobrowoda.

Gruźlica.

Pow. pińczowski: ww. Piekary, Kije, Kokot.

Zakaźny nieżyt pochwy i zakaźne ronienie u krów.

Pow. kozienicki: ff. Janowice, Brześce, Bronowice, Rogów, Boguszewka.
„ opatowski: f. Lisów.
„ włoszczowski: w. Rożnica.

Różyca trzody chlewnej.

Pow. iłżecki: ww. Starachowice, Nieczulice.
„ konecki: w. Wyrzyna Rudzka.
„ opatowski: f. Garbacz.
„ pińczowski: w. Koniecmosty, Kazimierza-Wielka.
„ stopnicki: ww. Podlesie, Galów.
„ włoszczowski: w. Irządze, f. Chrząstów, w. Bodziejowice.
„ miechowski: w. Przybysławice.

Pomór trzody chlewnej.

Pow. iłżecki: w. Starachowice.
„ konecki: w. Stąporków.

Wścieklizna.

Pow. będziński: ww. Sarnów, Zdów.
„ częstochowski: ww. Częstochowa, Kalej.
„ jędrzejowski: f. i w. Sędziszów, f. Boleścice, ww. Deszno, Tarnawa, Skroniów, Kulczyzna.
„ iłżecki: os. Solec, kol. Nadwiślańska.
„ konecki: m. Końskie, w. Wólka, Lelitków.
„ kozienicki: ww. Januszno, Płachty.
„ miechowski: m. Miechów, w. i kol. Uniejow, ww. Czaple Wielkie, Kępa, w. i f. Radzienice.
„ olkuski: ww. Żurada, Sułoszowa, Gołaczewy, Zadroże, os. Wolbrom.
„ opatowski: w. Doły Biskupie, os. Ożarów, f. Grzybów. Włosnów.
„ pińczowski: ww. Donatkowice, Zamoście, Skalbmierz.
„ radomski: m. Radom, os. Białobrzegi, ww. Zachęty, Słupia, Myśliszewice, Piotrowice, Wawrzynów.
„ sandomierski: w. Szczeglice.

„ stopnicki: w. Sufczyce.
„ włoszczowski: w. Dzibice, w. i f. Irządze.

Cholera drobiu.

Pow. włoszczowski: w. Dzibice i Irządze.
„ konecki: w. Ninków, m. Przedbórz.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki. Kielce, dn. 20 stycznia 1927 r.
Ad. 664.

Przedmiot: *Uprawnienie rządowe na zakład elektryczny w rejonie m. Kielc.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23-go grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 25 lutego 1927 r. o godzinie 10-ej w lokalu Urzędu Gminnego w Niewachlowie odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów, i Suchedniów, powiatu kieleckiego; miasta Kamienna, i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojew. w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r, a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego duchodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 roku.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 roku (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaje do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 25 lutego 1927 r. o godz. 15-ej w lokalu Urzędu Gminnego w Piekoszowie, odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej nazwanej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, powiatu jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, powiatu kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr. 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 roku.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r. skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 3 marca 1927 r. o godz. 10-ej w lokalu Urzędu Gminnego w Suchedniowie, odbędzie się w dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach,

oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Robót Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 roku, skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 26 lutego 1927 r. o godz. 10-ej w lokalu Magistratu m. Chęcin, odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, powiatu jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięcin na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielszych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 roku.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 2 marca 1927 r. o godz. 14-ej w lokalu Urzędu Gminnego w Samsonowie, odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wy-

mienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 26 lutego 1927 r. o godz. 15-ej w lokalu Urzędu Gminnego w Korzecku, odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, powiatu jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu uie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 roku.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 roku (Dz. Ust. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r. skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 2 marca 1927 r. o godzinie 10-tej w lokalu Urzędu Gminnego w Dąbrowie, (pow. kielecki), odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum m. Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr. 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr. 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A.“ z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23-go grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 28 lutego 1927 r. o godz. 10 w lokalu Urzędu Gminnego w Brzegach, (pow. jędrzejowski), odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kiel-

cach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów. pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowo zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan prejektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 roku, a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 roku.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A." z dnia 9 października 1926 r. skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23-go grudnia 1926 r. L. XVI 3222, w dniu 4 marca 1927 r. o godz. 10 r. w lokalu Urzędu Gminnego w Blizinie, (pow. konecki), odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. Jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin; Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzedu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Robót Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A." z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23-go grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 1 marca 1927 r. o godz. 10 w lokalu Magistratu m. Jędrzejowa, odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowo zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej

wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 roku, a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. R. P. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr. 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 roku (Dz. Ust. Nr 60, poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A." z dnia 9 października 1926 r., skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23 grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 5 marca 1927 r. o godz. 10-ej w lokalu Magistratu m. Kamienna (pow. konecki), odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowo zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do puuktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Robót Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby „Elektrownia w Kielcach S. A." z dnia 9 października 1926 r. skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. i zarządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 23-go grudnia 1926 r. L. XVI. 3222, w dniu 4 marca 1927 r. o godz. 15-tej w lokalu Urzędu Gminnego w Skarżysku-Kościelnem, (pow. iłżecki), odbędzie się dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Kielcach, oraz przetwarzanie i rozdzielanie jej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Jędrzejów i gminy Brzegi, pow. jędrzejowskiego; miasta Chęciny i gmin: Korzecko, Piekoszów, Niewachlów, Dąbrowa, Samsonów i Suchedniów, pow. kieleckiego; miasta Kamienna i gminy Blizin, pow. koneckiego, oraz gminy Skarżysko-Kościelne, pow. iłżeckiego, województwa kieleckiego.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 40 lat. Napęd ma być cieplny, prąd trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu na linji przesyłowej 15.000 v., użytkowe zaś 380/220 v.

Przesyłanie napędu do punktów rozdzielczych projektowane jest zapomocą przewodów napowietrznych.

Plan projektowanego obszaru zasilenia, opis techniczny rozkładu elektrycznego, oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojew. w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 24 lutego włącznie 1926 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej wyżej wymienionej firmie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 24 lutego 1927 r., a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wnoszone po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Robót Publ. z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 291 Monitora Polskiego z dnia 20 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Wojewoda Kielecki, reskryptem z dnia 7 I 1927 r. L. Ad. 9259, na zasadzie art. 3 Postanowienia Księcia Namiestnika Królewsk. w Radzie Stanu z dnia 5 XI 1825 r. (Dz. Pr. t. XI, str. 15) zamianował aż do odwołania urzędnikiem stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich:

1) Bolesława Czerwińskiego, pisarza gmin. w Małogoszczu — na gm. Małogoszcz.

2) Ludwika Sasa, pisarza gminnego w Siewierzu, dla mieszkańców gminy politycznej Siewierz, Mierzęcice, Ożarowice, Wojkowice Kościelne.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r.), została zorganizowana gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy w gminie Panki, z siedzibą w Pankach z kapitałem zakładowym 2000 zł. i w gm. Potok Złoty z siedzibą w os. Janów z kapitałem zakładowym 2.000 zł.

Komisja Likwidacyjna gminnej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej w Gowarczowie obwieszcza, że przystąpiła do likwidacji kasy na zasadach wskazanych w rozporządzeniu Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 24 VI 1926 r. (Ez. Ust. R. P. Nr 74, poz. 425).

Z powodu tego, że przedwojenne księgi kasowe są zniszczone. Komisja Likwidacyjna wzywa wszystkich zainteresowanych jak z działu wkładów, tak pożyczek o złożenie do Urzędu gminy Gowarczów odnośnych dokumentów t. j. książeczek wkładów i pożyczek w terminie od 5 do 10 stycznia 1927 roku.

Po tym terminie żadne reklamacje uwzględniane nie będą.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręg. Komisja Ziemska w Kielcach, na posiedzeniu swem w dn. 27-go października 1926 r., na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców kolonji Wymysłów, gminy Orońsko, powiatu radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w kolonji Wymysłów zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej kolonji określić na 182,7141 ha, obejmujących 156,3041 ha gruntów hipotecznych kolonji Wymysłów A, powstałej z rozparcelowanego majątku hipotecznego Wymysłów A, 21,93 ha gruntów kolonji Wymysłów, nabytych przez mieszkańców kolonji Wymysłów A: S-ów Michała Kierawskiego, Walentego Kusztela, Józefa Wlazło, Michała Kalitę, S-ów Karola Włodarskiego i S-ów Andrzeja Dębskiego, oraz 4,48 ha gruntów kolonji Wymysłów, należących do mieszkańców tej kolonji: S-ów Stanisława Siekańskiego i Franciszki Żurawskiej.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 4 stycznia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 18 sierpnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziem. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r. poz. 244) postanowiła rozszerzyć obszar scaleniowy przy komasacji gruntów wsi Pokrzywnica, gminy Wodzisław, powiatu jędrzejowskiego, określony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 26 lutego 1925 roku, przez dołączenie do tego obszaru 71,68 ha gruntów hipotecznych z maj. Piotrkowice, nabytych przez mieszkańców wsi Pokrzywnica, Piotrkowice, Laskowa, Przyłęk, Przyłęczek, Strzeszkowice i Konary.

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 6 grudnia 1926 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręg. Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 28-go października 1926 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urzęd. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 poz. 244), postanowiła:

1) wniosek mieszkańców miasteczka Waśniów, gm. Waśniów, pow. opatowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w miasteczku Waśniów zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tego miasteczka określić na 170,34 ha, obejmujących wszystkie grunta tabelowe miasteczka Waśniów.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 4 stycznia 1927 roku.

2) wniosek mieszkańców wsi Trzcianka, gm. Góra Puławska, powiatu kozienickiego z dnia 6 maja 1926 r. w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Trzcianka zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi określić na 632,6144 ha, obejmujących 480,8947 ha gruntów ukazowych wsi Trzcianka, 117,8474

ha gruntów zaserwitutowych wsi Trzcianka, 33,8723 ha gruntów hipotecznych z kolonji Osów, z których 8,3980 ha gruntów należących do Józefa Glegoły, 8,3980 ha gruntów należących do Pawła Napory, 4,4789 ha gruntów należących do Kaspra Kowalskiego, 4,2990 ha gruntów należących do Jana Wojasa, 4,2990 ha gruntów należących do Jana Florkowskiego i 4,2990 ha gruntów należących do Wiktora Plewki.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 25 grudnia 1926 roku.

OGŁOSZENIA.

Milman Icek z Wierzbnika zgubił dowód osobisty i książeczkę wojskową ze świadectwem o zdolności do pracy zawodowej, wydane przez Starostwo i Powiatową Komendę Uzup. w Końskich. (3—3)

Zieliński Jan z Kielc zgubił zezwolenie na prowadzenie samochodu Nr 756, wydane w r. 1925 przez Urząd Wojew. (Okręg. Dyrekcję Robót Publ.) w Kielcach, którą unieważnia się. (3—3)

Woźniak Jan, (r. 1906) zamieszkały w Rożkach, gm. Orońsk, pow. radomskiego, zgubił dnia 20 IX 1926 r. dowód osobisty, wydany w r. 1923 przez Starostwo w Radomiu. (3—2)

Ks. Piotr Jezierski z Jangrota, pow. olkuskiego, ogłasza o skradzeniu pozwolenia na broń i karty łowickiej. Dokumenty powyższe unieważnia się. (3—2)

Zabiełło Paweł z Radomia ogłasza o zgubie dowodu osobistego, wydanego dnia 4 V 1923 roku przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (3—3)

Gawendównie Eugenji, nauczycielce w Zerkowicach, pow. olkuskiego, skradziono legitymację Nr 10120, wydaną przez Kurat. Szk. Okr. Warszawsk. (3—3)

Sztrympf Symcha (r. 1901) ze wsi i gminy Tuczępy, pow. stopnickiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Pińczowie. (3—3)

Trybulska Zofia z Radomia zgubiła dowód osobisty Nr 511391, wydany dnia 5 VII 1923 r. przez Starostwo w Radomiu za Nr 14286/1230, który unieważnia się. (3—2)

Simsia Feldman z Radomia zgubił w dniu 22 VIII 1926 r. paszport i patent VIII kat., na wykonywanie momentalnej fotografji, wydanych przez Starostwo w Radomiu. Powyższe dokumenty unieważnia się. (3—2)

Antoni Fidos z Dąbrowy Górniczej zgubił pozwolenie na prawo jazdy samochodami Nr 1035 na rok 1926, wydane przez Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Robót Publ.) w Kielcach.

Józef Krzworzeka z Pielgrzymowic, gm. Luborzyca, pow. miechowskiego, zgubił kartę mobilizacyjną, wydaną przez P. K. U. w Miechowie. Takową unieważnia się.

Lis Władysław (r. 1894) ogłasza o skradzeniu mu książeczki wojskowej, wydanej dnia 11 marca 1923 r. przez P. K. U. w Ostrowcu, którą unieważnia się. (3—2)

Mikołajczyk Józef, post. Nr 9 Województwa Kieleckiego, zgubił legitymację służbową, którą unieważnia się. (3—2)

Krakowiak Józef zgubił legitymację służbową Nr 2643, wystawioną przez Komendę Wojewódzką Policji Państw. w Kielcach. (3—2)

Moszek-Berek Kiestenberg z Kozienic zgubił w Warszawie dowód osobisty Serja B., Nr 509827, wydany dnia 12 VII 1923 r. przez Starostwo w Kozienicach za Nr 1034, który unieważnia się.

Jan Szubiński (rocznik 1887) ze Skrzynna, gm. Skrzepisko, pow. opoczyńskiego, ogłasza o zgubie książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. w Końskich. (3—1)

Bierońska Stefanja, nauczycielka z Piotrkowic, gm. Maleszowa, pow. stopnickiego, zgubiła legitymację służbową Nr 23047, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego.

Eugenjusz Jankowski zagubił kartę rejestracyjną motocyklu Nr 2000, wydaną przez Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Robót Publ.) w Kielcach.

Burski Aleksander, nauczyciel w Starachowicach, ogłasza o skradzeniu legitymacji służbowej, wydanej przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego.

Zarząd Elektrowni Okręgowej Zagłębia Dąbrowskiego S. A. w Sosnowcu ogłasza o zgubie przedniego znaku rejestracyjnego samochodu Nr K. L. 2119, wydanego przez Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Robót Publ.) w Kielcach.

Jan Wilk (rocznik 1901) z Przemykowa, gm. Filipowice, pow. pińczowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Pińczowie, którą unieważnia się. (3—1)

Ottówna Kazimiera, nauczycielka z Ząbkowic, pow. będzińskiego, zgubiła legitymację służbową, którą unieważnia się.

Rak Wincenty z Będzina, ogłasza o zgubie świadectwa Nr 341 kierowcy samochodu osobowego K. L. 1671, wydanego przez Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Robót Publ.) w Kielcach.

Moszek Zylberberg z Lipska, pow. iłżeckiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez urząd gminy Solec, pow. iłżeckiego i książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kielce.

Bogusław Gawroński z Częstochowy ogłasza o zgubie dowodu osobistego Nr 728044, wydanego przez Starostwo w Częstochowie duia 23 III 1924 r. za Nr 888. (3—1)

Polinceusz Jan (r. 1901) z Wójcina St., gm. Wielka Wola, pow. opoczyńskiego, zgubił kartę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Końskich. (2—2)

Odbito w drukarni „Jedność" w Kielcach 1926 r. — 8646.